ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 20. októbra 2005 *

V spojených veciach C-327/03 a C-328/03,

ktorých predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) rozhodnutiami z 30. apríla 2003 a doručené Súdnemu dvoru 28. júla 2003, ktoré súvisia s konaniami:

Spolková republika Nemecko,

proti

ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, v zastúpení: ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03),

Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03),

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský, S. von Bahr (spravodajca), A. Borg Barthet a U. Lõhmus,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2004,

so zreteľom na písomné pripomienky, ktoré predložili:

— Spolková republika Nemecko, v zastúpení: S. Prömper a K. Schierloh, splnomocnení zástupcovia,

— ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, v zastúpení: ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH, v zastúpení: R. Schütz, Rechtsanwalt,

— Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG, v zastúpení: M. Hoffmann, Rechtsanwalt,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: K. Manji, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci S. Moore, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Schmidt a M. Shotter, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. decembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu smernice Európskeho Parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 117, s. 15).

2 Uvedené návrhy boli podané v rámci dvoch sporov medzi Spolkovou republikou Nemecko na jednej strane a ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, v zastúpení ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (ďalej len „ISIS Multimedia"), a Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (ďalej len „Firma O2") na druhej strane, ktorých

predmetom bol poplatok požadovaný Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (regulačný orgán pre telekomunikácie a pošty, ďalej len „regulačný orgán") pri vybavovaní žiadostí o pridelenie telefónnych čísel.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 11 smernice 97/13 stanovuje:

„1. Členské štáty dbajú na to, aby účelom poplatkov uložených podnikom v rámci postupov udeľovania oprávnení bolo výlučne pokrytie administratívnych nákladov spojených s udeľovaním, správou, kontrolou a uplatňovaním príslušných individuálnych licencií. Poplatky za individuálne licencie sú úmerné množstvu vynaloženej práce a uverejňujú sa vhodným a dostatočne podrobným spôsobom tak, aby boli informácie ľahko prístupné.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, v prípade obmedzených zdrojov môžu členské štáty oprávniť svoje národné regulačné orgány na uloženie poplatkov, aby sa tak zohľadnila potreba zabezpečenia optimálneho využitia týchto zdrojov. Tieto poplatky musia byť nediskriminačné a musia zohľadňovať potrebu podpory vývoja inovačných služieb a rozvoja hospodárskej súťaže." [*neoficiálny preklad*]

Vnútroštátna právna úprava

4 Príslušnou vnútroštátnou úpravou je § 43 ods. 3 zákona o telekomunikáciách (Telekommunikationsgesetz) z 25. júla 1996, (BGBl. I, 1996, s. 1120, ďalej len „TKG") a nariadenie o poplatkoch za čísla v telekomunikáciách (Telekommunikations-Nummerngebührenverordnung) zo 16. augusta 1999 (BGBl. I, 1999, s. 1887, ďalej len „TNGebV").

5 § 43 TKG stanovuje, že správu čísel vykonáva regulačný orgán a že rozhodnutie o pridelení telefónneho čísla na základe žiadosti sa vydá za poplatok. Druhy a sadzby poplatkov sa určia formou nariadenia v súlade so zákonom o správnych poplatkoch (Verwaltungskostengesetz) z 23. júna 1970 (BGBl. I, 1970, s. 821).

6 § 1 TNGebV v spojení s bodom B 1 prílohy tohto ustanovenia vo svojom pôvodnom znení stanovuje, že pridelenie bloku 1 000 10-miestnych telefónnych čísel v rámci miestnej siete sa uskutoční za poplatok 1 000 DEM (asi 500 eur). V prípade zamietnutia žiadosti o pridelenie čísel sa vyberá poplatok vo výške jednej štvrtiny sumy vyberanej za pridelenie čísel, v tomto prípade 250 DEM (asi 125 eur).

Spory vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 Telekomunikačné podniky ISIS Multimedia a Firma O2 podali na regulačný orgán žiadosti o pridelenie telefónnych čísel.

8 ISIS Multimedia získala 37 blokov po 1 000 10-miestnych číslach namiesto žiadaných 43. Firma O2 získala 2 303 blokov po 1 000 10-miestnych číslach namiesto 2 324 uvedených v jej žiadosti. Pri tejto príležitosti boli týmto dvom spoločnostiam uložené poplatky vo výške 38 500 DEM a približne 2,3 milióna DEM.

9 Výška týchto poplatkov je viac ako pätnásťkrát vyššia ako administratívne náklady vzniknuté pri prideľovaní telefónnych čísel a viac ako trikrát vyššia ako poplatky pri zamietnutí žiadosti o pridelenie čísel. Ďalej výška poplatku za pridelené číslo zodpovedá približne 0,1 % ročného obratu, ktorý možno dosiahnuť s jedným číslom.

10 Deutsche Telekom AG (ďalej len „Deutsche Telekom"), spoločnosť, ktorá je právnym nástupcom tradičného operátora s monopolným postavením v odvetví telekomunikácií v Nemecku, požíva výhodu zo zásoby 400 miliónov telefónnych čísel, ktoré získala bezplatne. Podľa Bundesverwaltungsgericht mal vnútroštátny zákonodarca v úmysle uložiť tejto spoločnosti za získanie uvedenej zásoby poplatok v súlade s TNGebV, to však nebolo možné, pretože Deutsche Telekom nepodal žiadosť o pridelenie čísel a článok 43 TKG tak nebolo možné uplatniť.

11 ISIS Multimedia a Firma O2 podali žaloby proti rozhodnutiam regulačného orgánu, na základe ktorých im tento uložil zaplatiť poplatok. Prvostupňový súd ich žaloby zamietol, bolo im však vyhovené v odvolacom konaní. Regulačný úrad preto podal na Bundesverwaltungsgericht opravný prostriedok „Revision".

12 Tento súd uvádza, že TKG a TNGebV sú v súlade s nemeckou ústavou. Rovnako tvrdí, že článok 11 ods. 2 smernice 97/13 umožňuje uložiť poplatok za pridelenie

telefónnych čísel, ktoré sú obmedzeným zdrojom. Pýta sa však, či je s týmto ustanovením, najmä s potrebou rozvoja hospodárskej súťaže, v súlade uplatňovať voči novým telekomunikačným podnikom poplatok, ktorý odráža hospodársku hodnotu pridelených čísel, hoci podľa vnútroštátneho práva je nemožné uložiť zaplatenie rovnakého poplatku Deutsche Telekom za zásobu čísel, ktorou disponuje. Bundesverwaltungsgericht zastáva názor, že ak treba vziať do úvahy hospodársku súťaž na trhu, je pravdepodobné, že taký poplatok je v rozpore s uvedeným článkom 11 ods. 2.

13 Za týchto okolností Bundesverwaltungsgericht rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru tieto dve prejudiciálne otázky, formulované rovnako vo veci C-327/03, ako aj vo veci C-328/03:

„1. Má sa smernica 97/13... vykladať v tom zmysle, že pridelenie telefónnych čísel národným regulačným orgánom môže podliehať poplatku stanovenému s prihliadnutím na hospodársku hodnotu pridelených čísel napriek tomu, že telekomunikačný podnik, ktorý vykonáva svoju činnosť na rovnakom trhu a požíva na ňom dominantné postavenie, získal bezplatne veľké množstvo telefónnych čísel, ktoré patrili bývalému štátnemu monopolu, ktorého je právnym nástupcom, a napriek tomu, že vnútroštátne právo vylučuje možnosť uložiť *a posteriori* poplatky za túto bývalú zásobu čísel?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Možno v takejto situácii uložiť novým subjektom vstupujúcim na trh jednotný poplatok za pridelenie telefónneho čísla, ktorý sa rovná určitému percentu (v tomto prípade 0,1 %) odhadovaného ročného obratu, ak sa toto číslo prevedie na konečného zákazníka, bez zohľadnenia ich ďalších nákladov súvisiacich so

vstupom na trh a bez zodpovedajúcej analýzy ich možností konkurencieschopnosti voči dominantnému podniku?"

14 Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 16. septembra 2003 boli veci C-327/03 a C-328/03 spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

15 Prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 11 ods. 2 smernice 97/13 vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá stanovuje, že nový operátor na telekomunikačnom trhu je povinný zaplatiť poplatok za pridelenie telefónnych čísel stanovený s prihliadnutím na ich hospodársku hodnotu napriek tomu, že telekomunikačný podnik s dominantným postavením na rovnakom trhu získal bezplatne významnú zásobu čísel, ktoré patrili bývalému monopolu, ktorého nástupnícke práva prevzal, a že vnútroštátne právo vylučuje platbu *a posteriori* takého poplatku za uvedenú zásobu.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

16 ISIS Multimedia, Firma O2 a Komisia Európskych spoločenstiev tvrdia, že povinnosť nových operátorov zaplatiť poplatok stanovený v TNGebV ako protihodnotu za

pridelenie telefónnych čísel potrebných na ponúkanie svojim zákazníkom hlasových telekomunikačných služieb v rámci miestnej siete napriek tomu, že Deutsche Telekom požíva pre ten istý druh služby bezplatne výhodu z významnej zásoby čísel, je diskriminačná a tvorí prekážku rozvoja hospodárskej súťaže. Právna úprava, na ktorej je založený tento poplatok, je tak v rozpore s podmienkami uvedenými v článku 11 ods. 2 druhej vete smernice 97/13.

17 Naproti tomu, nemecká vláda predovšetkým tvrdí, že takáto právna úprava nie je diskriminačná, pretože Deutsche Telekom musí, ako jeho konkurenti, platiť poplatok za pridelenie nových telefónnych čísel.

18 Pokiaľ ide o zásobu telefónnych čísel, ktorú Deutsche Telekom prevzal od podniku, ktorého je právnym nástupcom, uvedená vláda ďalej tvrdí, že v čase, kedy bola táto zásoba vytvorená, žiaden poplatok stanovený nebol, a to ani podľa vnútroštátneho práva, ani podľa práva Spoločenstva. Preto nie je namieste požadovať platbu tohto poplatku za uvedenú zásobu *a posteriori*, čo podľa vnútroštátneho práva nie je v žiadnom prípade možné.

19 Nemecká vláda ďalej dodáva, že nezaplatenie poplatku Deutsche Telekom za zásobu telefónnych čísel, ktorou disponuje, je odôvodnené vysokým zaťažením tohto podniku vzhľadom na univerzálnu službu, ako aj prevzatím veľkého počtu úradníkov a s tým spojenou povinnosťou zabezpečiť im dôchodkové dávky.

20 Vláda Spojeného kráľovstva zastáva názor, že povinnosť zaplatiť poplatok stanovený s prihliadnutím na hospodársku hodnotu pridelených telefónnych čísel umožňuje hospodáriť s obmedzeným zdrojom, čo je v súlade s ustanoveniami článku 11 ods. 2 smernice 97/13.

Odpoveď Súdneho dvora

21 Článok 11 ods. 2 smernice 97/13 vyžaduje, aby poplatok spĺňal tri podmienky. Predovšetkým musí umožniť zabezpečenie optimálneho využívania obmedzeného zdroja. Ďalej musí byť nediskriminačný. Napokon musí zohľadniť potrebu podporovať vývoj inovačných služieb a rozvoj hospodárskej súťaže.

22 Pokiaľ ide o prvú podmienku týkajúcu sa optimálneho hospodárenia s obmedzeným zdrojom, vlády Nemecka a Spojeného kráľovstva tvrdia, že použiteľné telefónne čísla existujú len v obmedzenom množstve, a teda že prvá podmienka je splnená.

23 Z tohto hľadiska treba konštatovať, že článok 11 ods. 2 smernice 97/13 určite umožňuje uplatniť poplatok za optimálne hospodárenie s „obmedzeným zdrojom", ale že uvedený článok tento pojem nedefinuje.

24 Treba sa teda odvolať na ustanovenia, ktoré uvedenému článku predchádzajú, a to najmä na článok 10 ods. 1 tej istej smernice. Podľa tohto ustanovenia členské štáty

môžu obmedziť počet individuálnych licencií pre kategóriu telekomunikačných služieb len nevyhnutným spôsobom, aby bolo možné prideliť čísla v dostatočnom množstve. Z toho vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva tak uznal, že telefónne čísla môžu existovať v obmedzenom množstve, a teda byť obmedzeným zdrojom.

25 Článok 11 ods. 2 smernice 97/13 sa teda má chápať v tom zmysle, že členské štáty môžu telekomunikačným podnikom uložiť poplatok, aby sa s prideľovaním telefónnych čísel hospodárilo optimálne.

26 Z toho vyplýva, že prvá podmienka uvedeného ustanovenia je splnená vtedy, keď povinnosť zaplatiť poplatok, aký stanovuje dotknutá právna úprava vo veci samej, smeruje k prideľovaniu telefónnych čísel.

27 V prípade zamietnutia žiadosti o pridelenie telefónnych čísel, ktoré *per definitionem* nezahŕňa žiadne používanie čísel ani žiadne zníženie počtu voľných čísel, sa ustanovenia článku 11 ods. 2 smernice 97/13 neuplatnia. V tomto prípade treba uplatniť všeobecné pravidlo uvedené v odseku 1 tohto článku, podľa ktorého sa poplatok uložený podnikom v rámci postupov udeľovania oprávnení musí obmedziť výlučne na pokrytie administratívnych nákladov spojených so žiadosťou o pridelenie čísel. Povinnosť zaplatiť poplatok rovnajúci sa trojnásobku výšky vzniknutých administratívnych nákladov je preto v rozpore s týmto ustanovením.

28 Zostáva preskúmať, či povinnosť zaplatiť poplatok za pridelenie telefónnych čísel, aký stanovuje dotknutá právna úprava vo veci samej, spĺňa ďalšie dve podmienky stanovené článkom 11 ods. 2 smernice 97/13.

29 Pokiaľ ide o podmienku zákazu diskriminácie, treba pripomenúť, že táto vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo odlišným spôsobom s výnimkou objektívne odôvodneného rozdielneho zaobchádzania (pozri najmä rozsudok z 23. novembra 1999, Portugalsko/Rada, C-149/96, Zb. s. I-8395, bod 91).

30 Z tohto hľadiska treba zdôrazniť, že ISIS Multimedia a Firma O2, podobne ako Deutsche Telekom, sú telekomunikačnými podnikmi činnými v oblasti miestnych sietí. Aby mohli ponúkať svoje služby, musia nevyhnutne disponovať telefónnymi číslami, ktoré pridelia svojim zákazníkom. Tieto podniky sa teda z hľadiska poskytovania služieb nachádzajú v porovnateľnej situácii. Pritom je zrejmé, že na to, aby mohli ISIS Multimedia, Firma O2, ako aj všetci noví operátori získať telefónne čísla a vstúpiť na trh hlasových telekomunikačných služieb v oblasti miestnych sietí, musia zaplatiť poplatok stanovený v § 1 TNGebV v spojení s bodom B 1 prílohy tohto ustanovenia, zatiaľ čo Deutsche Telekom vlastní významnú zásobu čísel, ktorá mu umožňuje byť na tomto trhu činným, pričom za jej získanie žiaden poplatok nezaplatil.

31 Treba teda skonštatovať, že z hľadiska prístupu na uvedený trh sa s Deutsche Telekom a jej konkurentmi nezaobchádza rovnakým spôsobom.

32 Skutočnosť, že Deutsche Telekom musí zaplatiť poplatok za získanie nových čísel, toto konštatovanie týkajúce sa prístupu operátorov na trh nijak nemení.

33 Uvedené konštatovanie nemení ani skutočnosť, že Deutsche Telekom získal zásobu čísel od podniku, ktorého je právnym nástupcom, zákonným spôsobom podľa nemeckého práva a právnej úpravy Spoločenstva platnej v čase, kedy bola na neho táto zásoba prevedená.

34 Je však otázne, či rozdiel v zaobchádzaní s novými operátormi oproti spoločnosti, akou je Deutsche Telekom, ktorá je právnym nástupcom bývalého monopolu, možno odôvodniť, alebo či je diskrimináciou v rozpore s článkom 11 ods. 2 smernice.

35 Nemecká vláda tvrdí, že nezaplatenie poplatku Deutsche Telekom za zásobu telefónnych čísel, ktorou disponuje, odôvodňuje skutočnosť, že táto spoločnosť musí prevziať činnosť univerzálnej služby a tiež zabezpečiť výplatu dôchodkových dávok prevzatých úradníkov.

36 Z tohto hľadiska je dôležité zdôrazniť, že nemecká vláda nedoložila svoje tvrdenie, podľa ktorého je bezplatné pridelenie uvedenej zásoby náhradou za zaťaženie Deutsche Telekom jeho povinnosťami univerzálnej služby alebo platbami dôchodkových dávok prevzatým úradníkom, číselnými údajmi. Pritom ako už Súdny dvor predtým rozhodol, v rozsahu, v akom článok 11 ods. 2 smernice 97/13 zavádza výnimku zo všeobecného pravidla uvedeného v odseku 1 toho istého článku, treba toto ustanovenie vykladať reštriktívne (pozri rozsudok z 18. septembra 2003, Albacom a Infostrada, C-292/01 a C-293/01, Zb. s. I-9449, body 33 a 34). Z tohto dôvodu nemôžu tvrdenia čisto všeobecnej povahy slúžiť ako odôvodnenia založené na uvedenom odseku 2.

37 S výhradou bližšieho vysvetlenia, ktoré by umožnilo odôvodniť rozdielne zaobchádzanie s operátormi, je namieste uviesť, že povinnosť zaplatiť poplatok za

pridelenie telefónnych čísel, aký bol novým operátorom uložený dotknutou právnou úpravou vo veci samej, ktorého platba je nevyhnutnou podmienkou vstupu na trh hlasových telekomunikačných služieb v oblasti miestnych sietí, napriek tomu, že podnik, ktorý je právnym nástupcom bývalého monopolu, môže byť činný na uvedenom trhu na základe toho, že vlastní veľkú zásobu čísel, je diskrimináciou týchto nových operátorov, v rozpore s článkom 11 ods. 2 smernice 97/13.

38 Aj keby nemecká vláda preukázala údajne nediskriminačný charakter zásoby telefónnych čísel, ktorou disponuje Deutsche Telekom, stále by bolo treba preskúmať, či v súlade s treťou podmienkou uvedeného článku 11 ods. 2 zohľadňuje platba poplatku v prípade pridelenia čísel potrebu podporovať vývoj inovačných služieb a rozvoj hospodárskej súťaže.

39 Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že systém nenarušenej hospodárskej súťaže možno zaručiť len vtedy, keď je medzi jednotlivými podnikateľskými subjektami zabezpečená rovnosť príležitostí (pozri rozsudok z 22. mája 2003, Connect Austria, C-462/99, Zb. s. I-5197, bod 83).

40 Súdny dvor už bol vyzvaný na preskúmanie otázky týkajúcej sa práva hospodárskej súťaže v súvislosti s právnou úpravou stanovujúcou bezplatné pridelenie verejnému podniku s dominantným postavením určitých prevádzkových výhod, v tom prípade dodatočných frekvencií v odvetví digitálnych mobilných telekomunikácií, zatiaľ čo nový operátor musel v rovnakom odvetví za získanie príslušnej licencie zaplatiť poplatok. Z tohto hľadiska Súdny dvor rozhodol, že taká právna úprava je spôsobilá porušiť ustanovenia článku 82 ES rozširovaním alebo posilňovaním dominantného postavenia tohto podniku. Upresnil však, že pravidlá hospodárskej súťaže takej právnej úprave neodporujú, ak sa poplatok za získanie licencie v oblasti mobilných telefónov, ktorý predtým zaplatil verejný podnik s dominantným postavením, ako aj bezplatné získanie dodatočných frekvencií, javí z hospodárskeho hľadiska rovno-

cenné s poplatkom uloženým konkurentovi (pozri rozsudok Connect Austria, už citovaný, body 85 až 90).

41 Preto je vhodné vykonať v súvislosti s poplatkami za pridelenie telefónnych čísel uplatnenými na podnik s dominantným postavením a na jeho konkurentov obdobné porovnanie.

42 V tejto súvislosti treba konštatovať, že podnik s dominantným postavením, t. j. Deutsche Telekom, nezaplatil žiaden poplatok za získanie veľkého množstva telefónnych čísel a že tento podnik musí zaplatiť len poplatok za pridelenie nových čísel, zatiaľ čo jeho konkurenti, noví operátori, musia zaplatiť poplatok už za pridelenie prvého čísla.

43 Pritom je zrejmé, že tento poplatok, ktorý sa určí vzhľadom na hospodársku hodnotu pridelených čísel, je pre telekomunikačné podniky významným nákladom. V prípade nových operátorov tento náklad zaťaží ich rozpočet od počiatočnej fázy ich činnosti v oblasti miestnych sietí.

44 Z toho vyplýva, že s novými operátormi sa pri získavaní telefónnych čísel nezaobchádza rovnako ako s podnikmi s dominantným postavením, čím sa narušuje hospodárska súťaž na trhu s hlasovými telekomunikačnými službami v oblasti miestnych sietí.

45 Namiesto významného uľahčenia vstupu na trh nových operátorov, ako to stanovuje odôvodnenie č. 5 smernice 97/13 (pozri rozsudok Albacom a Infostrada, už citovaný, bod 35), zmiernením nerovností v oblasti hospodárskej súťaže na telekomunikačnom trhu medzi podnikom s dominantným postavením a novými operátormi právna úprava, ako je tá vo veci samej, spôsobuje, že tieto nerovnosti pretrvávajú. Tvorí tak prekážku vstupu nových operátorov na uvedený trh a následne brzdí rozvoj hospodárskej súťaže a podporu inovačných služieb v rozpore s treťou podmienkou stanovenou v článku 11 ods. 2 smernice 97/13.

46 Preto treba odpovedať na prvú otázku tak, že článok 11 ods. 2 smernice 97/13 treba vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje, že nový operátor na telekomunikačnom trhu je povinný zaplatiť poplatok za pridelenie telefónnych čísel, určený s prihliadnutím na ich hospodársku hodnotu, napriek tomu, že telekomunikačný podnik s dominantným postavením na rovnakom trhu získal bezplatne významnú zásobu čísel, ktoré vlastnil bývalý monopol, ktorého je uvedený podnik právnym nástupcom, a vnútroštátne právo zaplatenie takého poplatku za uvedenú zásobu *a posteriori* vylučuje.

O druhej otázke

47 Vzhľadom na odpoveď danú na prvú otázku netreba odpovedať na druhú otázku.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou

postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 11 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb [*neoficiálny preklad*] sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje, že nový operátor na telekomunikačnom trhu je povinný zaplatiť poplatok za pridelenie telefónnych čísel, určený s prihliadnutím na ich hospodársku hodnotu, napriek tomu, že telekomunikačný podnik s dominantným postavením na rovnakom trhu získal bezplatne významnú zásobu čísel, ktoré vlastnil bývalý monopol, ktorého je uvedený podnik právnym nástupcom, a vnútroštátne právo zaplatenie takého poplatku za uvedenú zásobu *a posteriori* vylučuje.

Podpisy